

RIHO UNT
TAEVASININE KORSTEN

MENUmeedia

Raamatu väljaandmist on toetanud Eesti Kultuurkapital.

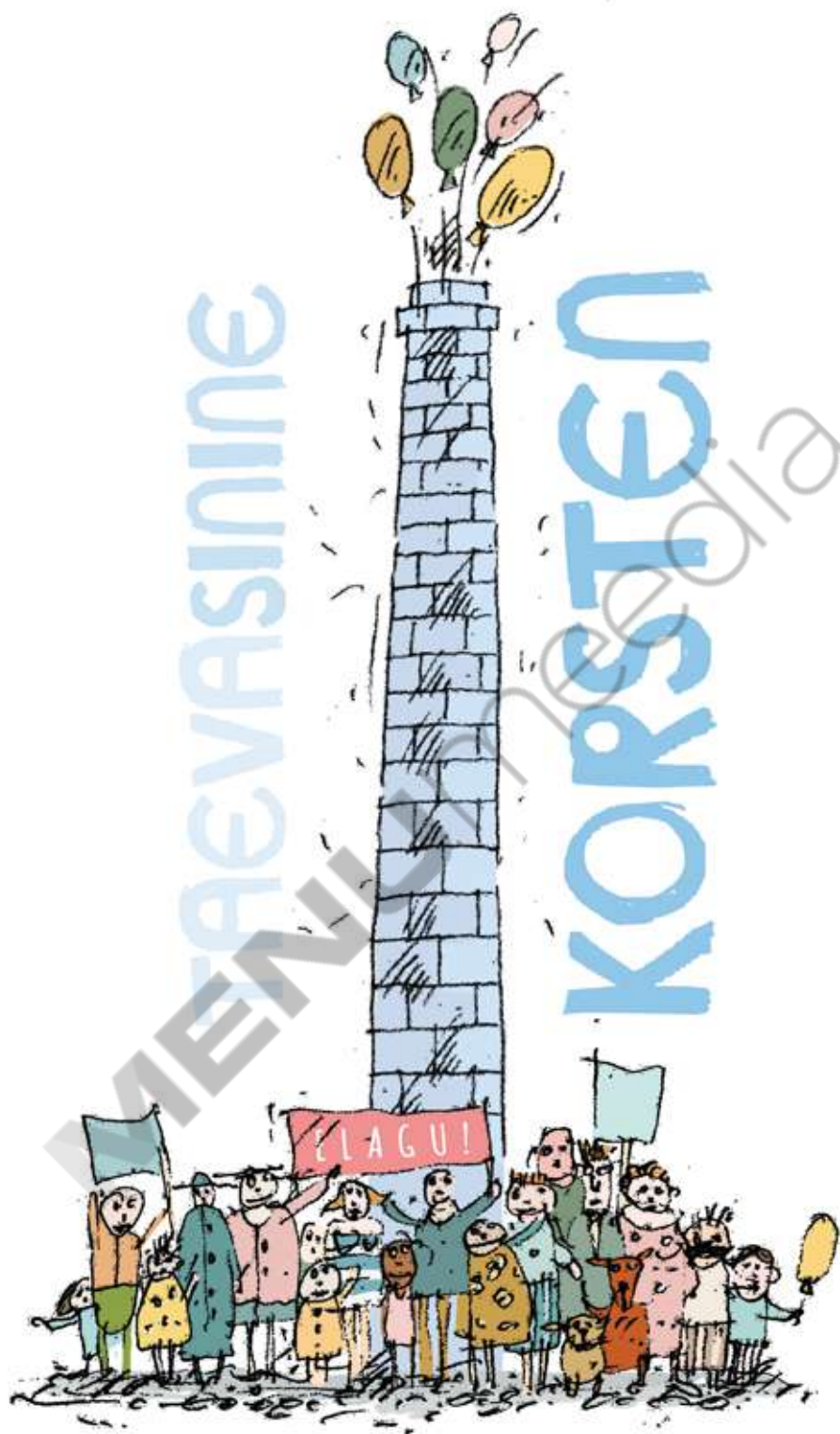
© Riho Unt. Taevasinine korsten (2024)

Tekst ja illustratsioonid Riho Unt
Värvikunstnik Vilve Unt
Toimetaja Katrin Streimann
Kujundaja Einike Soosaar

Trükk Tallinna Raamatutrükikoda
ISBN 978-9916-731-36-9

© Menu Meedia
Kõik õigused kaitstud.

MENUmeedia

Riho Unt

SISUKORD

HIBERNATUS	7
KAHEPAIKNE	11
GULJAŠŠ	15
KIKILIPS JA PUHVET	19
KLAAS KIHISEVAT ŠAMPANJAT	24
TAGASI LAMMASTE JUURDE	29
KOERAMUINASJUTT	33
VANAEMA	36
EI ME ETTE TEA ...	42

VAADAKE ÜLES, LINNUKENE LENDAB	48
TAEVASININE KORSTEN	53
TEDRETÄPID	58
VILKUVATE TULEDEGA	63
VIIENDA PALATI POISID	67
LUMIVALGEKE	71
OKASROOSIKE	76
TABLETID	79
SUUDLUS	82
ASSORTII	84
MATROSSOVI PÕIK	87
VÄIKE LUDWIG	91
SUKASÄÄR	96
TU-TU-TUUU-TU!	100
MINU REEGLID!	104
MOOSIPEKID	108
PEREKONDLIK SÜNDMUS	110
KÄBI EI KUKU ...	114
SURNUTE UKS	117
SINISED MAASIKAD	121
KÄPIKUD JA SIIDKINDAD	125
IGAVESEKS SÜÜDI	131
SALAKAVAL ILUDUS	134
KOLMEKORDNE HURRAA	139
TÄHTSAD ASJAD	143
BREEMENI LINNA MOOSEKANDID	148
MUSTKUNST	153
SAATUS	158
ÄRA TEE, KÕDI ON!	164
VÄIKE KORSTNAPÜHKIJA	169

Moona

Vulf

Paul

Mamma

Õde Hilda

Doktor Saare

Giorgi

Ahto

HIBERNATUS

„Oli see vast äge!“ lausus Paul vaimustunult.

Poiss kissitas silmi. Ere suvepäike pressis kiiri läbi tema helepruuni juuksetuka.

„Nojah, aga sellised asjad juhtuvad ainult filmis,“ sõnas Moona kahtlevalt, „päris elus pole see lihtsalt võimalik.“

Silmad tüdruku kuldpruunide juustega ümbritsetud moonaliisalikus näolapis silmitsesid küsivalt poissi.

„Vähemalt naerda sai palju,“ kaitses ennast Paul. Moona noogutas leplikult.

* Hibernatsioon ehk loomade talveuni.

Lapsed seisisid Linna-
kese kino ees. Nad käisid
vaatamas naljaka peal-
kirjaga Prantsuse filmi
„Hibernatus“. Ka film ise oli naljakas. See rääkis mehest, kes
leiti lumiselt Gröönimaalt suure jäätüki seest. Teadlased sulat-
asid jää ära ja külmunud mees kargas rõõmsalt püsti.

„Täpisealt nagu Lumivalgeke, kui tal mürgine õuna-
tükk suust välja kukkus,“ lisas Paul, meenutades vendade
Grimmide muinasjutu kangelannat.

Moona andis kätega hoogu ja tegi kohapeal graatsilise
pirueti.

„Mulle meeldib jää peal uisutada, aga mitte selle sees
pöönata.“

Linnakest kaunistasid neli piltilusat järve, mis külmusid talvel liiväljaks ja kutsusid uisutama.

„Mis sinul viga, sa ju elad siin!“ sõnas poiss ja ohkas.

Paul oli üheksa aastat vana pisikest kasvu poisipõnn, kes veetis suvevaheajad vanaema juures Linnakeses. Ülejäänud aja elas Paul oma vanematega maal pisikeses alevikus, kus ei leidunud peale kinnikasvanud konnatiigi ühtegi teist veekogu.

Moona tegi veel ühe pirueti.

„Ma saadan sulle talvel kutse linnapea allkirja ja suure ümmarguse templiga,“ teatas tüdruk hingeldades, „siis võime koos uisutada.“

„Kas sa tõesti teeksid seda?“ küsis Paul õhinal.

Vurrina tiirlev Moona maandus poisi käte vahele. Tüdruk vabastas oma kelmika näolapi kuldpruunist juuksepahmakast.

Kaks suurt ja säravat silma takseerisid poissi.

„Aga loomulikult! Sa ju tead, et minu papa on Linnakese kõige tähtsam mees.“

Paul oli veendunud, et linnapea allkirja ja suure ümmarguse templiga paber on piisav, et vanematelt „jah“-sõna välja meelitada.

Poiss kujutles end liuglemas peegelsiledal järvejääl, Moona tema kätel kõrgel pea kohal. Just nagu Belousova ja Protopopov – maailmakuulsad iluuisutajad, paarissõidu olümpiavõitjad.

Paul vaatas tüdrukut tänulikult. Teist nii toredat üheksa-aastast mängukaaslast ei oleks ta suutnud ette kujutadaagi. Nende esimesel kohtumisel uskus Paul, et näeb viirastust enda ees hõljumas.

„Ärka üles, Paul. Nüüd on suvi!“ hõikas Moona ja haaras uneleval poisil käest. „Tule! Lähme jäätist sööma.“

Poiss noogutas õhinal, kuigi hetk tagasi olid nad viibinud jäises ja lumises maailmas.